

ת"פ 24405/01/19 - מדינת ישראל נגד פהמי שלודי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 24405-01-19 מדינת ישראל נ' שלודי(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט שמואל הרבסט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פהמי שלודי (עציר)

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של ניסיון כניסה לישראל שלא כדין וללא היתר מתאים, וזאת ביום 8.1.19.

הנאשם, יליד 1989 ובעברו ארבע הרשעות בעבירות דומות אשר הכילו בתוכן עבירות נספחות לכניסות אלו (גניבת רכב, החזקת כלי פריצה, הפרעה לשוטרי קשר לביצוע משע) וכן תלוי ועומד כנגדו בגינו מאסר מותנה בן חודשיים אשר מקורו בת.פ. 21155-10-18 (בית משפט השלום בירושלים) וכן התחייבות בת 5,000 ש"ח אשר הוטלה במסגרתו של גזר דין זה.

המאשימה עותרת למתחם ענישה שבין **חודש ל-6 חודשי מאסר בפועל** ממש אשר מקורו במצב הביטחוני הרגיש בו אנו שרויים. העונש המתאים לטעמה, הוא הצבתו של הנאשם ברף **הבינוני**, וזאת יחד עם הפעלתו של המאסר המותנה המוטל עליו במצטבר, תוך שהיא מדגישה את נפוצות העבירה ואת חומרתה, כמו גם את החשיבות המובנת מאלה לכיבודם של גבולות המדינה הריבוניים.

בא כוח הנאשם טען, כי מרשו נכנס לישראל בהיתר לצורך דיון משפטי בבית משפט השלום בנתניה, ומשהסתיים הדיון סביב השעה 16:00, לא היה בידיו תחבורה ציבורית לחזור לביתו שבחברון, ועל כן נתפס יום לאחר מכן באוטובוס ציבורי בדרך לחברון.

הנאשם בדברו האחרון הביע את צערו ואת חרטתו על ביצוע העבירות המיוחסות לו, וביקש להודות לבית המשפט אשתו.

דין והכרעה

אני סבור, כדברי ב"כ המאשימה, כי הערך המוגן שבסעיפי החיקוק נשוא כתב האישום הוא אכן חשוב, חיוני ומהותי. שקלתי גם את נסיבות ביצוען של העבירות, נתתי דעתי למצבו האישי של הנאשם כפי שתואר ע"י בא כוחו ושמהווה רקע לעבירת השהייה הבלתי חוקית בישראל בה הודה.

לא נעלמה מעיני העובדה כי הנאשם הודה באופן מיידי הן במשטרה והן בבית המשפט וחסך בכך מזמנו של בית המשפט.

אני סבור, כי מתחם הענישה הראוי לכל עבירה של כניסה לישראל שלא כדין ללא עבירות נלוות הוא בין **מאסר קצר בן מספר ימים ועד לחודשי מאסר ספורים - בפועל ממש**.

נסיבותיו של הנאשם שלפניי, בשל הרשעותיו הקודמות מציבות אותו **בחלקו המרכזי** של המתחם העונשי הראוי באשר עברו של הנאשם מלמד כי עשה זאת בעבר, ואף לעיתים עבר עבירות נלוות.

יש במעשיו אלו פגיעה באינטרס הציבורי, ועל כך יתן הנאשם את הדין, אך רשמתי לפני את מצבו הכלכלי המורכב ואת נסיבות כניסתו בהיתר לישראל, גם אם ברור כי לא מיהר לצאת ממנה. עונשו ייגזר, אם כן, באורח מדוד הכולל התחייבות עתידית ומאסר מותנה אשר יהיו בהם להלום את המיוחס לנאשם בנסיבות המורכבות המשויכות לו, אך נוכח עברו, לא אוכל להתעלם מהחובה המוטלת עלי להפעיל את מאסרו המותנה ולהוסיף עוד כהנה וכהנה על המיוחס לו בתיק דנן, אך אעשה זאת באורח מתון ובחופף לכל עונש אחר אותו אטיל.

לאור כל אלו, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. שני חודשי מאסר ומחצה (2.5) בפועל ממש בניכוי ימי מעצרו.**
- 2. אני מפעיל בזאת את שני חודשי המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם בת.פ. 21155-10-18, כך ירוצה הוא בחופף לכל עונש אחר אשר נגזר בתיק זה.**
הנאשם יירצה, אם כן, שני חודשי מאסר ומחצה בפועל ממש, וזאת בניכוי ימי מעצרו.
- אני מפעיל בזאת את ההתחייבות המנויה אף היא בגזר דין זה, וקובע כי הנאשם ישלם סך של 5,000 ₪, וזאת עד ליום 1.7.19 (לאחר שחרורו ולאחר שיחלוף לו חודש הרמאדן).**
- 3. התחייבות בסך 5,000 ₪ לפיה הנאשם לא יעבור על העבירה בה הורשע תוך שנתיים מהיום. ההתחייבות תיחתם עד ליום 1.3.19 ויכול שייעשה הדבר בפני שוטר או סוהר. לא יחתום הנאשם על התחייבות זו - ייאסר למשך 20 יום.**

4. שלושה (3) חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, וזאת תוך שנה מיום שחרורו ממאסרו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ' אדר א' תשע"ט, 25 פברואר 2019, בנוכחות הצדדים.